

Arrest

nr. 243 175 van 27 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. JANSSENS *loco* advocaat C. DESENFANS, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 14 juli 2017 België is binnengekomen, diende op 19 juli 2017 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 februari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In beroep vernietigde de Raad deze beslissing (RvV 2 juli 2018, nr. 206 3868).

1.3. Op 23 juli 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het tegen deze beslissing die door de commissaris-generaal werd ingetrokken, ingediende beroep werd door de Raad verworpen (RvV 11 oktober 2018, nr. X).

1.4. Op 28 juni 2019 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In beroep vernietigde de Raad deze beslissing (RvV 17 december 2019, nr. X).

1.5. Op 29 januari 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 30 januari 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 19/07/2017
Overdracht CGVS: 07/08/2017*

U had een persoonlijk onderhoud op 25 september 2017 van 09.15 uur tot 13.15 uur (CGVS I) en op 23 november 2018 van 09.30 uur tot 10.37 uur (CGVS II) op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Balapukayi Kamba loco Christophe Desenfans, was beide keren gedurende het volledige onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de clan Harti Abgal te behoren. U bent het soennitische geloof aanhangig. U bent afkomstig uit het dorp El Dhere Burale, gelegen in het district Aden Yabal van de provincie Middle Shabelle. Na de dood van uw vader, die stierf toen u drie jaar oud was, werd u door uw grootvader opgevoed. In 2012 trouwde u in het geheim met een zekere M. Het huwelijk vond plaats in een naburig dorp. Uw grootvader kwam dit echter te weten en jullie werden gedwongen om te scheiden. U baatte sinds 2007 een winkel uit in uw dorp waar u sigaretten verkocht. Toen Al Shabaab naar uw dorp kwam in 2009 werd de verkoop van sigaretten verboden en moest u ze in het geheim verkopen. In juni 2017 werd A. A., een vaste klant, door Al Shabaab betrappt terwijl hij rookte op straat. Toen hem werd gevraagd waar hij de sigaretten had gekocht, vertelde hij hen dat hij ze bij u gekocht had. U werd vervolgens samen met A. A. door Al Shabaab gearresteerd. U werd vervolgens door het dorp voorgeleid als waarschuwing voor iedereen dat roken verboden was. U werd daarna door Al Shabaab opgesloten in het naburige dorp Qalfoley. Op 23 juni 2017 werd u verteld dat u op 30 juni 2017 zou worden terechtgesteld. Op de dag van uw terechtstelling werd Al Shabaab aangevallen door burgers waardoor u kon ontsnappen. Net buiten het dorp zag u een auto die van uw dorp El Dhere Burale kwam en waarmee u naar Mogadishu reed. Toen u in Mogadishu aankwam belde u uw paternale oom en vertelde u hem dat u ontsnapt was. Nadat hij in Mogadishu aankwam, zocht hij een smokkelaar die u naar Europa kon brengen. Nadat uw oom veertienduizend dollar betaalde aan de smokkelaar, verliet u het land. U kwam aan in België op 14 juli 2017 en u diende op 19 juli 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Somalië vreest u te worden gedood door Al Shabaab.

Op 27 februari 2018 werd door het Commissariaat generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw herkomst uit Adan Yabaal. U ging in beroep tegen deze beslissing en voor de Raad gaf u aan dat u type 3 besneden bent en dat u vreest om in geval van teurgkeer geherinfibuleerd te worden indien u zich in België zou laten defibuleren. Op 21 juli 2018 werd de beslissing van het CGVS door de RvV vernietigd. Op 23 juli 2018 werd opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. U diende hiertegen een beroep in. Het CGVS besliste om de weigeringsbeslissing in te trekken ten einde u te horen over uw vrees voor herinfibulatie.

Ter staving van uw verklaringen legt u volgende documenten voor: een medisch attest in verband met uw besnijdenis van dr. Martin Caillet d.d. 3 november 2017, een aanvraag voor een defibulatie van dr. Martin Caillet d.d. 11 september 2018, een medisch attest van dr. N. Willers dd. 27 april 2018, een medisch attest van dr. N Willers d.d. 7 juni 2018 en een toelating voor een consultatie bij VZW CeMaVie. Daarnaast legt u een kopie voor van het volgende document: een medisch attest van dr. Martin Caillet d.d. 30 november 2018.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

In het verzoekschrift dd. 22 februari 2018 wijst u er op dat u geen melding had gemaakt van de problemen gelieerd aan de door u ondergane genitale verminking omdat dit voor u een moeilijk onderwerp is.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd een bijkomend onderhoud georganiseerd op 23 oktober 2018 dat werd afgenomen door een gespecialiseerde vrouwelijke protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om gender gerelateerde problematieken op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. U werd tevens bijgestaan door een vrouwelijke tolk.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen over uw scholingsgraad niet aannemelijk zijn. Zo beweert u aan het begin van uw gehoor op het CGVS dat u nooit naar school ging en dat uw grootvader, volgens uw verklaringen een arme man die van de landbouw leefde (CGVS 1, p. 8), u samen met uw andere broers en zussen leerde lezen en schrijven met behulp van Somalische boeken (CGVS 1, p. 6 en 8). Gelet op de Somalische context is het evenwel zeer opmerkelijk dat een arme landbouwer uit een klein, afgelegen plattelandsdorp dat leeft van landbouw en veeteelt, de tijd zou nemen om zijn kleindochters te leren lezen en schrijven. Gevraagd waarom hij u dit leerde, kan u enkel zeggen dat uw grootvader wilde dat u "beter" zou worden dan andere mensen. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd of uw grootvader zelf naar school ging, antwoordt u ontkennend en zegt u dat zijn moeder het hem leerde. Echter, gevraagd waar zijn moeder leerde lezen en schrijven, ontwijkt u de vraag en antwoordt u vaag dat zijn moeder niet van het dorp kwam, maar van een "andere plaats". U moet daarna evenwel toegeven dat u geen idee heeft waar zij vandaan kwam (CGVS 1, p. 6-7).

Gevraagd wat uw grootvader wilde bereiken met u te leren lezen en schrijven, ontwijkt u aanvankelijk de vraag alvorens u zegt dat uw grootvader het u leerde omdat het dorp geen school had aangezien het leefde van landbouw en veeteelt. Wanneer de vraag wordt herhaald, komt u niet verder dan te zeggen dat uw grootvader vertelde dat als u getrouwd was en in een ander dorp terecht kwam, u niet zou moeten vragen aan "andere meisjes om te lezen" (CGVS 1, p. 7). Deze verklaring is evenwel allerminst afdoende om de bovenstaande onaannemelijkheid uit te klaren.

Daarnaast vertonen uw verklaringen over de omliggende dorpen, districten en regio's een sterk ingestudeerd karakter. Zo blijkt uit uw verklaringen weliswaar dat u kennis heeft van omliggende dorpen, districten en regio's en kan u ze bovendien vlot situeren aan de hand van de windrichtingen (CGVS 1, p. 9-11; 15 16). Echter, u beweert dat u nooit uit uw dorp geweest bent, dat bovendien heel klein is (CGVS 1, p. 10). Wanneer u vervolgens logischerwijs gevraagd wordt waarom u al die zaken weet, aangezien die geen enkele praktische waarde hebben in een klein en afgelegen landbouwdorp, kan u enkel zeggen dat uw grootvader het u leerde toen u jong was (CGVS 1, p. 10). Het is evenwel niet aannemelijk dat uw grootvader, die arm was en van het land leefde, zijn kostbare tijd stak in het aanleren van de geografie van omliggende districten, regio's en dorpen zonder dat jullie ooit uit jullie dorp kwamen. Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat uw grootvader jullie graag had en jullie over Somalië leerde van thuis uit (CGVS 1, p. 10). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat uw grootvader een nomade was en met kamelen reisde voor u geboren werd. Echter, gevraagd waarom hij daarmee stopte, ontwijkt u eerst de vraag alvorens u moet toegeven dat u het niet weet. U kan enkel vaag zeggen dat uw grootvader vertelde dat de "kamelen stierven". U kan er evenwel niets meer over vertellen (CGVS 1, p. 12).

Daarnaast beweert u dat Runnirgood een naburig district is (CGVS 1, p. 10-11). Echter, Runnirgod (Runungod) is volgens de beschikbare kaarten een dorp in uw district. Ook wanneer u later op het gehoor wordt gevraagd om het aangrenzende district Adale te situeren, antwoordt u dat Adale ten oosten van het district Balcad ligt terwijl u beide districten op een denkbeeldige kaart aanduidt (CGVS 1, p. 15). Het houdt evenwel geen steek dat u dermate accurate geografische kennis aan de dag legt van districten elders in de provincie terwijl dit van geen enkele praktische toepassing was voor u in het afgelegen landbouwdorp waar u woonde. Evenmin houdt het steek dat u Adale, dat volgens de beschikbare kaarten een lange zuidelijke grens kent met uw district, zou situeren vanuit het perspectief van een totaal ander district waar u bovendien nooit bent geweest. U beweert vervolgens dat u die informatie kreeg van uw grootvader. Echter, wanneer u meermaals wordt gevraagd of u die informatie haalde van een kaart, antwoordt u telkens ontkennend en zegt u dat uw grootvader oude boeken gebruikte er niets visueel werd voorgesteld (CGVS 1, p. 16). Het is evenwel niet aannemelijk dat u naburige districten vlot op een denkbeeldige kaart kan aanduiden zonder hiervoor een kaart te hebben geraadpleegd. Hiermee geconfronteerd, beweert u frappant genoeg dat u nog nooit van het woord "kaart" heeft gehoord (CGVS 1, p. 16). Deze verklaring kan evenwel allerminst overtuigen.

Bovendien legt u vage en inconsistente verklaringen af over uw moeder. Zo beweert u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw moeder tijdens een droogte in 2010 met uw drie broers is gevlucht omdat al jullie vee stierf. U beweert ook dat ze u achterliet bij de ouders van uw vader omdat ze van haar zonen hield en niet van u (DVZ vragenlijst, vraag 5). Op het CGVS past u plots uw verklaringen aan en beweert u dat uw moeder tijdens een droogte in 2010 verdween samen met uw drie broers. U heeft geen idee of uw moeder nog leeft of niet. U weet evenmin waarom uw broers bij uw moeder waren en u heeft geen idee waar ze heen gingen. Het enige dat u kan zeggen is dat "alleen God het weet". U verklaart verder dat u samen met uw zus en grootouders naar de velden ging en dat uw moeder onvindbaar was toen jullie terugkwamen. U beweert bovendien dat er "beenderen lagen, maar dat u niet weet of die van uw moeder en uw broers waren of niet" (CGVS 1, p. 12). Deze uitspraak houdt evenwel allerminst steek.

Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een winkel te hebben uitgebaat waar u in het geheim sigaretten verkocht. Zo beweert u dat u nood had aan een inkomen en dat u daarom in het geheim sigaretten verkocht, ook al werd het verboden door Al Shabaab (CGVS 1, p. 17). U beweert wat later ook dat het grootste deel van uw opbrengst voortkwam uit de verkoop van tabak en sigaretten. Echter, wanneer u gevraagd wordt hoeveel u per maand verdiende, moet u bizar genoeg het antwoord schuldig blijven en kan u enkel zeggen dat u het "zo niet telde". U verklaart verder dat u telde wat u verkocht en uw winst opzij zette (CGVS 1, p. 18). Echter, gevraagd hoeveel winst u maakte, moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven en beweert u bovendien dat u nooit telde hoeveel winst u maakte (CGVS 1, p. 19). Het is evenwel totaal onaannemelijk dat u het risico liep om sinds 2009 in het geheim sigaretten te verkopen om te overleven, maar niet eens bij benadering kan zeggen hoeveel winst u daarmee maakte en bovendien

beweert dat u het nooit telde. Ook over uw vaste klanten kan u niets zeggen. Zo beweert u dat M. O., A. A. en Ab. A. uw beste klanten waren. Echter, gevraagd om meer over A. A. te vertellen, kan u enkel zeggen dat hij gearresteerd werd omdat hij door Al Shabaab werd betrapt met roken op straat (CGVS 1, p. 19). Het is evenwel niet aannemelijk dat een vaste klant die volgens uw verklaringen elke dag in het geheim een “doos” sigaretten kocht, het risico zou nemen om in een klein, afgelegen landbouwdorp onder de controle van Al Shabaab zomaar een sigaret op te steken op straat. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wat u nog weet van A. A., kan u enkel zeggen dat hij een “Somalische jongen” is en dat hij in het dorp woont. U weet niets meer over hem. Evenmin kan u iets vertellen over Ab. A. (CGVS 1, p. 19). Ook over uw vaste klant M. O. kan u enkel zeggen dat hij een “poëet” is. U weet verder niets meer over hem (CGVS 1, p. 19-20).

Ook over lokale persoonlijkheden heeft u bijzonder weinig informatie. Zo verklaart u dat de huidige districtschef Abdulahi Osoble heet (CGVS 1, p. 23-24). Volgens de beschikbare informatie is hij evenwel de gouverneur van de zopas gevormde provincie HirShabelle (Middle Shabelle + Hiraan). U vertelt ook dat in 2009, voor de komst van Al Shabaab, Ali Gudlawe districtschef was (CGVS 1, p. 23-24). Ali Gudlawe was volgens de beschikbare informatie evenwel de provinciegouverneur van Middle Shabelle tussen 2014 en 2016. U beweert vervolgens dat zijn voorganger Alasow Dhare heette. Echter, volgens de beschikbare informatie, heette zijn voorganger Abdi Jiinow Alasow en werd hij in 2014 ontslagen. Wanneer u bovendien wordt gevraagd wat u weet over die drie mannen die volgens uw verklaringen districtscheefs zijn, moet u opmerkelijk toegeven dat u niets over ze kan vertellen, enkel dat u het “hoorde van mensen” (CGVS 1, p. 23-24). Dat u vlot districtscheefs/provinciegouverneurs kan opnoemen die volgens uw verklaringen bijna tien jaar voor uw vertrek uit Somalië aan de macht waren, waarover u verder helemaal niets kan zeggen, geeft uw (beperkte) kennis een ingestudeerd karakter.

Daarenboven kan u ook over lokale veiligheidsincidenten en clanconflicten bijna niets vertellen. Zo beweert u dat lokale kameelherders genaamd Maxaweysley wapens hadden opgenomen tegen Al Shabaab en dat er “altijd conflicten waren tussen hen” (CGVS 1, p. 25-26). Echter, gevraagd naar concrete voorbeelden, antwoordt u aanvankelijk zeer vaag dat ze “soms aanvallen en dan vluchten”. Wanneer u vervolgens opnieuw wordt gevraagd om te vertellen over de conflicten tussen Maxaweysley en Al Shabaab, kan u enkel vertellen over een gevecht in 2013 waarbij een zeer bekende strijder van Al Shabaab werd gedood in uw dorp, genaamd Amir Ghedi. Echter, gevraagd om meer over hem te vertellen, moet u het antwoord schuldig blijven. Gevraagd naar meer incidenten, antwoordt u dat de leider van Al Shabaab, genaamd Amir Sheikh Mohamed in het naburige dorp El Busle werd gedood. Echter, u kan u enkel herhalen dat hij heerste over het dorp (CGVS 1, p. 26). Vervolgens verklaart u dat clanconflicten frequent waren in uw district tussen Hawale, Hassan Yacub en Ali Yacub. Echter, u kan er niets meer over vertellen (CGVS 1, p. 27). Dit is zeer opmerkelijk, temeer omdat u beweert dat ze vaak voorkwamen in uw district.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het Adan Yabaal gelegen in de provincie Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Aden Yabaal heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Ten slotte dienen volgende bemerkingen te worden gemaakt bij uw verklaringen over de door u ondergane vrouwelijke genitale verminking (VGV). Bij aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u een medisch attest neer om aan te tonen dat u bent besneden (zie CGVS 2, p.2). U haalde nadien aan hierdoor een aantal fysieke problemen te kennen (CGVS 2, p.2-3). U legde ook medische attesten voor van een door u ondergane operatie in België, waarbij myomen via een kijkoperatie in de buikholte uit uw baarmoeder werden verwijderd (CGVS 2, p.2-3). Ter zake dient opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen.

De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden. Dit is de aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast legt u documenten voor in verband met een aanvraag tot defibulatie, waarin wordt gesteld dat u wenst gedefibuleerd ("open" gemaakt) te worden en dit louter omwille van medische redenen. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud haalt u aan dat u omwille van deze toekomstige desinfibulatie vervolging vreest in geval van terugkeer naar Somalië (CGVS 2, p.3). Ten tijde van dit onderhoud had u echter nog geen hersteloperatie (desinfibulatie) ondergaan, en tot op heden hebt geen (begin van) bewijs voorgelegd waaruit zou kunnen blijken dat de operatie ondertussen is gebeurd. Uw vrees is op dit moment dan ook puur hypothetisch. Louter de intentie uit te ondergaan is niet voldoende. De verzoekster om internationale bescherming kan namelijk misschien niet echt de intentie hebben om een hersteloperatie te ondergaan of kan later, ongeacht haar eerdere bedoelingen, van idee veranderen. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uw plannen voor een hersteloperatie nog niet erg concreet zijn. Zo blijkt uit uw documenten dat er nog geen concrete datum voor de operatie werd vastgelegd maar dat men de operatie in de komende weken zou uitvoeren. Het document waarin wordt gesteld dat de operatie in de komende weken zou worden uitgevoerd dateert echter van 30 september 2018.

Betreffende uw vrees voor herinfibulatie dient ten eerste benadrukt te worden dat hierboven reeds werd vastgesteld dat uw beweerde (regio van) herkomst uit Somalië niet geloofwaardig werd bevonden, waardoor het CGVS al geen zicht heeft op de plaats waarnaar u zou terugkeren. Ten tweede dient opgemerkt te worden dat u geen zicht biedt op uw familiale situatie. Zo wordt er, zoals hierboven geargumenteed, geen geloof gehecht aan de verdwijning van uw moeder en broers. Ook aan uw geheime huwelijk met M. kan geen geloof worden gehecht. Zo stemmen uw verklaringen omtrent uw geheim huwelijk niet overeen met de voorwaarden die traditioneel gelden voor geheime huwelijken in Somalië, volgens informatie waarover het CGVS beschikt. Zo stelt u dat uw geheime huwelijk is voltrokken in een dorp niet ver van uw eigen dorp, genaamd Ceel Busle. Wanneer u wordt gevraagd hoe ver het was, antwoordt u dat dat één uur verwijderd was van uw eigen dorp. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat koppels, als voorwaarde voor de geldigheid van het geheim huwelijk, een bepaalde afstand moeten verwijderd zijn van hun ouderlijke woning. Traditioneel wordt hiervoor een afstand van ongeveer een reis van drie dagen met een kameel gerekend, wat ongeveer neerkomt op een afstand van 90km. Het feit dat u aangeeft dat u bent getrouwd in een dorp dichtbij uw eigen dorp ondermijnt sterk de geloofwaardigheid van uw verklaring een geheim huwelijk te hebben aangegaan in Somalië. Dat u in één uur tijd 90 km zou gereisd hebben op het Somalische platteland, waar de wegen heel slecht onderhouden zijn door de lange periode van burgeroorlog, is weinig aannemelijk (CGVS 1, p.21). Ten derde dient opgemerkt te worden dat u bevreemdende en buitensporige verklaringen aflegt in verband met wie u vreest in geval van terugkeer naar Somalië. U stelt aanvankelijk dat u bang bent dat uw defibulatie als een schandaal zou kunnen gezien worden in Somalië en dat de mensen er zich tegen u zouden kunnen keren. U stelt dat de mensen in Somalië zouden zeggen dat u een hoer bent en dat u uw lichaam verkocht in Europa. Wanneer u wordt gevraagd wie u concreet vreest in geval van een terugkeer, verwijst u vooreerst naar Al Shabaab en daarnaast naar de maatschappij in het algemeen. U stelt dat men u als vrouw die terugkeert uit Europa zou gaan uitkleden om te verifiëren of u open bent of niet. U staft deze blote bewering echter op geen enkele manier. Wanneer u wordt gevraagd wie u zou gaan uitkleden in geval van terugkeer antwoordt u dat uw oom langs vaderszijde u zou uitkleden, aangezien u onder zijn autoriteit staat gezien u uw ouders verloren bent. Er werd echter geen geloof gehecht aan de verdwijning van uw moeder. Hiermee geconfronteerd repliceert u dat u niet weet waarom u niet wordt geloofd aangezien het uw eigen moeder is en dat u 's nachts niet kan slapen ten gevolge van haar verdwijning. U herhaalt uw verklaringen over de manier waarop uw moeder, broers en zussen vermist geraakten (CGVS 2, p.3-4). Ten vierde dient er te worden vastgesteld dat u thans voor het eerst deze vrees voor herinfibulatie aanhaalt. U vermeldde dit namelijk niet tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ Vragenlijst, vraag 1-8) en uw eerste persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS (CGVS 1, p.1-32), terwijl er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u, indien u werkelijk een dergelijke vrees zou koesteren, u deze eerder zou hebben aangehaald. Er dient benadrukt te worden dat er van u redelijkerwijze mag worden verwacht dat u de instanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over uw aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in

vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Uw argument dat dit een moeilijk onderwerp is voor u aangezien u zich schaamde (CGVS 2, p.3), is geen afdoende reden voor het geheel onvermeld laten van deze vrees. Tot slot blijkt uit de informatie waar het CGVS over beschikt (COI Focus "Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië" dd. 13 juni 2016) dat het zich opnieuw laten vernauwen na de bevalling in Zuid- en Centraal-Somalië in het algemeen niet onder dwang of druk gebeurt maar meestal op vraag van de vrouw zelf, en dat wat een volwassen vrouw na een defibulatie doet persoonlijk is en ze haar eigen keuze maakt. Het kan wel gebeuren dat een echtgenoot aan zijn vrouw vraagt om zich te laten vernauwen. De informatie vermeldt voorts ook dat één rapport stelt dat volwassen niet-geïnfibuleerde vrouwen soms infibulatie ondergaan onder dwang, met geweld of onder sociale druk, maar het rapport geeft geen verdere informatie over de mate waarin dit voorkomt en de andere geraadpleegde rapporten vermelden hier niets over. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt echter dat u zich niet in een dergelijke situatie bevindt.

Gelet op het geheel van bovenstaande redenen dient er dan ook te worden geconcludeerd dat u een persoonlijke vrees voor een gedwongen herinfibulatie niet aannemelijk maakt.

Uit al het voorgaande kan dan ook niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend.

Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 25/09/2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 1-2). U werd op het einde van het gehoor dd. 25/09/2017 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS, p. 30). Echter, u heeft ervoor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen (CGVS, p. 30).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop deze beslissing werd gebaseerd werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert twee middelen aan.

- Een eerste middel steunt op een schending van de volgende bepalingen:

“artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “EVRM”);”.

Wat de vluchtelingenstatus betreft, stelt verzoekster dat zij ernstige vervolgingen heeft ondergaan in Somalië, in een context van een langdurig gewapend conflict tussen de Somalische regering en haar aanhangers en Al Shabaab, en zijn gelinkt aan het behoren tot een bepaalde sociale groep, een politieke overtuiging of omwille van religieuze redenen, in brede zin (artikel 48/3, § 4, b), d) en e), van de Vreemdelingenwet).

Verzoekster wordt door Al Shabaab beschuldigd van de verkoop van sigaretten. Ze werd al gearresteerd en er waren plannen om haar terecht te stellen, maar ze kon ontsnappen.

Bovendien heeft verzoekster een vrouwelijke genitale verminking (VGV) type 3 ondergaan (verzoekschrift, stuk 5) en leidt zij nog steeds onder de sterke fysische en psychologische gevolgen ervan. Zij vreest ook te worden vervolgd omwille van haar desinfibulatie.

Er wordt terdege rekening gehouden met genderaspecten, waaronder genderidentiteit, wanneer moet worden vastgesteld of iemand tot een bepaalde sociale groep behoort of wanneer een kenmerk van een dergelijke groep geïdentificeerd wordt. Het is niet betwistbaar, en ook niet betwist in de bestreden beslissing, dat dit probleem binnen de criteria van het Vluchtelingenverdrag valt.

Verzoekster citeert talrijke arresten van de Raad en argumenteert dat de redenering in deze rechtspraak ook hier van toepassing is.

Verzoekster behoort tot de kwetsbare sociale groep van Somalische vrouwen en onderging VGV type 3. Zij heeft dit tijdens een consultatie met haar advocaat vermeld, maar heeft ervan geen gewag gemaakt tijdens "haar gehoor", omdat dit een moeilijk onderwerp is voor haar wegens de fysieke en psychologische gevolgen ervan, welke zij nog steeds lijdt. De *protection officer* heeft haar ook niets gevraagd over een mogelijke verminking. Verzoekster had al in haar tweede beroep verklaard dat ze van plan was om zich te laten desinfibuleren, om de pijn veroorzaakt door haar verminking stop te zetten. Ze heeft zich aldus laten desinfibuleren (verzoekschrift, stuk 8). Ze vreest in dit kader opnieuw geïnfibuleerd te worden indien ze teruggestuurd wordt.

Verzoekster verwijst naar informatie van UNHCR en citeert opnieuw rechtspraak van de Raad. Net als in de geciteerde rechtspraak, rijst de vraag of de door verzoekster geleden feiten ernstig genoeg zijn zodat haar vrees voortduurt. *In casu* meent verzoekster dat de gevolgen, in het bijzonder de psychologische gevolgen van haar VGV type 3 niet adequaat onderzocht werden. Zij herhaalt dat er geen enkele vraag werd gesteld met betrekking tot de psychologische gevolgen van haar verminking. Tijdens het persoonlijk onderhoud bleek dat dit voor verzoekster op psychologisch vlak een moeilijk onderwerp is (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 4).

Bronnen bevestigen bovendien dat, zoals verklaard door verzoekster, Al Shabaab aanwezig is in haar streek van herkomst, Middle Shabelle, en dat er vele mensenrechtenschendingen gebeuren door Al Shabaab, zoals moorden en foltering van burgers, verwoesting van eigendommen van burgers, ... Het verzoekschrift verwijst naar informatie van Danish Refugee Council en UK Home Office. Het verkopen van sigaretten is ook strikt verboden, en Al Shabaab doodt regelmatig wie het verbod niet respecteert (Malta Today en Council on Foreign Relations).

Het geheel van verzoeksters verklaringen moet worden herlezen en deze verklaringen moeten op een objectieve wijze worden nagegaan, rekening houdend met de algemene beschikbare informatie over de aanwezigheid van Al Shabaab in de streek van herkomst van verzoekster en de situatie van vrouwen die in Al Shabaab gebied wonen.

Er zijn genoeg elementen om de vrees voor vervolging in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel. Wanneer deze redenering wordt gevolgd met betrekking tot het asielrelaas, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel, dan dient er rekening te worden gehouden met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Het vermoeden voortvloeiend uit artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, wordt niet op een draagkrachtige wijze tegengesproken in de bestreden beslissing en er wordt niet aangetoond dat verzoekster, in geval van een terugkeer naar Somalië, geen risico loopt het slachtoffer te worden van zulke bedreigingen en vervolgingen. Verzoekster citeert nogmaals uit rechtspraak van de Raad.

Verzoekster meent, op basis van haar verklaringen, ten eerste dat zij een oprechte inspanning heeft geleverd om haar asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven en, ten tweede, dat haar het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn voldoende elementen om haar verklaringen als vastgesteld te beschouwen. Inderdaad, haar verklaringen zijn van goede trouw en komen overeen met de beschikbare informatie. Haar verklaringen bevestigen dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Somalië. Bovendien meent verzoekster dat de commissaris-generaal zijn onderzoek niet op een afdoende wijze heeft uitgevoerd.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, geeft verzoekster vooreerst een theoretische uiteenzetting. *In casu* betwist de commissaris-generaal niet dat Al Shabaab aanwezig is in de streek van herkomst van verzoekster, of dat Al Shabaab vrouwen die onder hun controlegebied wonen regelmatig mishandelen. Verzoekster voldoet aan alle voorwaarden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

- In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van de volgende bepalingen:

“artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna “Handvest”)”.

Zij licht concreet toe als volgt:

“A- Betreffend de regio van herkomst van verzoekster

Verzoekster legt twee nieuwe documenten voor, een Certificate of Identity confirmation of the Mgadishu municipality (zie in bijlage) (in het Engels en Somali), waarin haar afkomst in Adan Yabal bevestigd wordt, en een geboorte certificaat (waarin bevestigd wordt dat ze Hodan woonde en in Adan Yabal geboren is). Ze wenst hierdoor haar regio van herkomst te staven.

Ten eerste ment de Commissaris dat verzoekster niet overtuigt betreffend haar scholingsgraad, omdat hij ment dat het niet aannemelijk is dat haar groot vader, een landbouwer, de tijd zou genomen hebben om haar het lezen en schrijven leren. Ze heeft herhaaldelijk verklaart dat hij dit deed omdat er geen school in haar dorp was, en dat hij dit deed omdat hij van haar en haar zussen en broers hield. Ze kan echter niet vloeiend lezen of schrijven. We benadrukken dat het feit dat de PO het niet geloofwaardig vindt dat haar groot vader aan zijn klein kinderen het lezen en schrijven leerde, alleen om dat hij een landbouwer was en dit niet de norm is, een subjectieve appreciatie is.

Daarna ment de Commissaris dat haar goede kennis van de omgeving van haar dorp ingestudeerd zijn. Het wordt haar verweten dat ze en te groot kennis heeft voor de omgeving, voor een persoon die bijna nooit haar dorp verlaten heeft. Ze heeft nochtans verklaart dat haar grootvader en vader kameel herders waren, nomaden dus, en dat ze veel rond reisden. Ze vertelden haar over de omgeving, en haar grootvader leerde hen ook over de geografie van Somalië. We menen dat de Commissaris aan verzoekster uit Somalië of verwijt dat ze te weinig weten over hun plek van herkomst, ofwel te veel. Daardoor maakt zich de Commissaris de tak iets gemakkelijk. Het is opnieuw een subjectieve appreciatie dat het niet geloofwaardig is dat haar groot vader haar de geografie van het land leerde, en haar over zijn reizen in de omgeving van hun dorp vertelde.

Verder wordt haar verweten dat ze betreffend de dood van haar moeder inconsistente verklaringen afgelegd heeft, omdat ze bij de DVZ zei dat haar moeder tijdens een erge droogte met haar broers wegging en nooit terug kwam, en dat ze vermoedde dat ze haar niet me nam omdat ze niet van haar hield, terwijl ze bij de CG VS alleen zei dat ze met haar broers wegging en nooit terug kwam. We menen dat dit een te streng appreciatie is en dat er geen tegenstrijdigheid is.

Vervolgens ment de Commissaris dat het niet geloofwaardig is dat verzoekster in het geheim sigaretten verkocht hoewel het door AS verboden was. Dit is een subjectieve interpretatie, ze heeft uitgelegd dat ze niets had en dat het een belangrijk bron van inkomst was voor haar gezin. Het was dus een manier om te overleven.

Verder ment de Commissaris dat omdat ze niet verklaren kan hoewel winst ze elk maand deed, haar verkoop activiteit nog weiniger geloofwaardig is. Ze heeft verklaart dat ze niet per maand telde, ze behield enkel de bedrag over de aankoop prijs van de volgende levering van sigaretten (dus wat ze over 150 shilling verdiende), en leefde ermee (CGVS p18). We herhalen dat ze alleen een basis kennis van het tellen heeft, en dat men in haar situatie geen boekhouding competenties mag verwachten.

Ze heeft ook vele details gegeven over haar verkoop (prijs die ze zelfs betaalde om de sigaretten te kopen, hoe vaak ze geleverd werd, de hoeveelheden die ze kocht, de voorzorgsmaatregelen die ze nam om zich van AS te verbergen... CGVS p 17-18).

De Commissaris meent ook dat het niet aannemelijk is dat haar klant een sigaret op straat rookte toen hij betrapt werd. Verzoekster heeft uitgelegd dat hij een jonge man was (CGVS p 19), en benadrukt dat zijn onachtzaam gedrag haar niet verweten kan worden. Ze verkocht sigaretten sinds 2009 en het was nooit gebeurd dat een van haar klanten betrapt werd, ze is ook niet verantwoordelijk voor hun gedrag.

Trouwens beweert de Commissaris dat verzoekster weinig informatie over lokale persoonlijkheden heeft, omdat ze de 3 laatste district chefs kan noemen, maar geen details over hen heeft. Ze heeft verklaart dat ze over hen gehoord had, maar bevestigd dat ze niets meet over hen weet. Ze was ook sterk isoleert in haar dorp, onder invloed van AS, hoe kan men haar dus verweten dat ze weinig weet over de district chef die ver weg van haar dorp wonden, en die niet eens de macht hadden?

Ze heeft bovendien informatie (naam, functie... CGVS p25) gegeven over leiders van de lokale taliban (die de macht in haar dorp hadden).

Vervolgens wordt haar verweten dat ze niet genoeg informatie gegeven heeft over lokale conflicten en clan conflicten. Ze heeft echter verschillende voorbeelden gegeven met details (jaar, plaats, naam van gedood AS lid... CGVS p26) over conflicten tussen clan leden en AS, en ook voorbeelden en details over clanconflicten (van 2010 tot 2011, er waren 3 vredemakers, ze beschrijft hun vlag en de precieze lokalisatie van hun basis... CGVS p 27). We menen dat de apprecie van de CGVS te streng is.

Bovendien heeft verzoekster verschillende details gegeven over het leven in haar dorp, zoals bij voorbeeld het aantal bronnen (en welke voor dieren of mensen waren, of ze prive of niet waren, of ze gemotoriseerd zijn of niet... CGVS p28), over het landbouw (de gewassen, wanneer de seizoenen was... CGVS p20). Deze details werden blijkbaar niet in aanmerking genomen.

B- Betreffend de desinfibulatie van verzoekster

Verwerende partij stelt dat "besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke en psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest kunnen voortduren, het aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, en bij gevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève (...)."

Dit gaar echter helemaal tegen de redenering van Uw Raad in verschillende arresten, (waaronder n° 125 702 van 17/6/2014 -kamer met 3 rechters- en n° 155 975 van 3/11/2015) waarin bevestigd wordt dat een verminking een vorm van voortdurende vervolging zijn kan, aangezien de zware fysieke en psychologisch gevolgen die een verminking veroorzaken kan. Aangezien het de zwaarste vorm van verminking is, geldt dit bijzonders voor de verminking van type 3 (de welk verzoekster ondergaan heeft). We verwijzen in dit verband naar de ontwikkelingen supra p7-9, en benadrukken opnieuw dat verzoekster geen enkele vraag gesteld werd over de psychologische gevolgen van haar verminking, terwijl duidelijk uit het verslag van het persoonlijk onderhoud blijkt dat dit een zeer moeilijk onderwerp is voor verzoekster (ze went wanner ze erover spreken moet).

Daarna stelt verwerende partij dat verzoekster geen bewijs van haar desinfibulatie neerlegt, en dat haar vrezes in dit verband puur hypothetisch zijn. In bijlage stuurt verzoekster een medisch attest van desinfibulatie, dewelk ze naar haar persoonlijk onderhoud ondergaan is, omdat ze lang wachten moest om haar opeenvolgende afspraken met de verschillende doctoren te krijgen.

Verder stelt de CGVS, ten eerste dat er geen geloof gehecht kan worden aan de regio van herkomst van verzoekster, waardoor de CG VS geen zicht zou hebben op de plaats waarnaar ze terugkeren zou. Verzoekster betwist echter dat haar herkomst uit El Dhère Burale niet geloofwaardig is, en verwijst dit betreffend naar de middelen supra. We onderlijnen dat aangezien 98 % vrouwen in Somalië verminkt zijn (Coi Focus "Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen uit Zuid- en Centraal Somalië" van 13 juni 2016, p4), zonder dat er sterke regionale verschillen zijn binnen Somalië, en aangezien de somalische nationaliteit van verzoekster niet betwist wordt, dit verwijst niet de pertinentste is.

Ten tweede ment de CGVS dat het verdwijnen van de moeder en broers van verzoekster, zowel als haar geheim huwelijk niet geloofwaardig zijn. Betreffend haar familiale achtergrond, verwijst verzoekster naar de middelen supra, waarin ze de analyse van de CGVS betwist. Wat haar geheime huwelijk aangaat, bevestigt verzoekster dat het in een drop plaatsvond dat op ongeveer 90km afstand ligt, en ze betwist verklaart te hebben dat het traject naar dit dorp een uur duurde.

Ten derde beweert verwerende partij dat verzoekster "bevreemdende en buitensporige verklaringen" afgelegd zou hebben in verband met wie ze vreest in geval van terugkeer. Echter heeft verzoekster heel duidelijk uitgelegd dat ze zowel Al Shabaab vreest, als de somalische maatschappij die haar uitstoten zal, en haar onkel wie nagaan zal of ze desinfibuleert is of niet vreest (CGVS p3): [...]

Dit grief is ongegrond.

Ten vierde verwijst de CGVS aan verzoekster dat ze haar vrezes in verband met haar desinfibulatie niet bij de DVZ of tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud vermeldt heeft. Verzoekster war echter nog niet desinfibuleert tijdens deze onderhouden, ze was alleen van plan om dit te doen, maar had nog geen afspraken bij de artsen gekregen. Bovendien bekrachtigt ze dat ze niet erover praatten durfde omdat de agenten (bij de DVZ) drie mannen waren. Aangezien dat zelfs binnen en gehuwd koppel de onderwerp van verminking taboe is, en gewoonlijk niet besproken wordt, (zie Coi Focus "Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen uit Zuid- en Centraal Somalië" van 13 juni 2016, p7) menen we

dat het alleen normaal is dat verzoekster niet erover spreken durfde, wanneer geconfronteerd, alleen, met meerdere mannen tijdens haar onderhoud bij de DVZ (dit geldt ook voor haar eerste persoonlijk onderhoud bij de CGVS).

Tot slot meldt verwerende partij dat "volwassen geïnfibuleerde vrouwen soms infibulatie ondergaan onder dwang met geweld of onder sociale druk, maar het rapport geeft geen verdere informatie over de mate waarin dat voorkomt" (beslissing p5), en dat het blijkt dat verzoekster zich niet in een dergelijke situatie bevinden zou.

Ten eerste verstaan we niet op welke basis de CGVS beweert dat verzoekster niet in een dergelijke situatie zou zijn indien ze terugkeert, aangezien de CGVS dit bewering geenszins staft of uitbouwt. Trouwens onderlijnen we dat gezien de weinige bronnen over de infibulatie en herinfibulatie van vrouwen in Somalië, een gegeven dat een van de bronnen waarop zich de Coi Focus in het administratief dossier baseert duidelijk vermeldt dat deze mensenrechtenschendingen soms onder fysiek of sociale dwang gebeuren, de CGVS voorzichtiger had moeten zijn in zijn onderzoek van de vrees van verzoeker ten aanzien van haar desinfibulatie. Verzoekster benadrukt dat ze ongehuwd is, en dat het bijzonders in deze omstandigheden sterk afgekeurd is dat een vrouw desinfibuleert is.

Ten gevolge, voor alle boven vermeldde redenen, meent verzoekster dat de motivering van de Commissaris generaal omtrent het beweerde gebrek aan geloofwaardigheid van haar herkomst niet draagkrachtig is en verworpen worden moet.

De verklaringen van verzoekster moeten als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Zoals supra uitgelegd, is AS aanwezig in de streek van herkomst van verzoekster, en er gebeuren vele mensenrechtenschendingen aan de hand van AS. Het verkopen van sigaretten is ook strikt verboden. Bovendien worden vrouwen in regio's onder AS's controle regelmatig mishandelt. Daarenboven vreest verzoekster opnieuw geïnfibuleert te worden.

Ten gevolge ment verzoekster dat het onmogelijk dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende haar nood aan internationale bescherming. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij.

Ter conclusie, zijn de elementen die ingeroepen worden door de Commissaris generaal onvoldoende en niet draagkrachtig.

Er bestaan voldoende objectieve elementen die de nauwkeurige en eenduidige verklaringen van verzoekster ondersteunen opdat haar asielaanvraag als geloofwaardig beschouwd wordt door Uw Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

De argumentatie en redenering van verweerder is niet overtuigend en de bestreden beslissing is niet draagkrachtig gemotiveerd. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoekster en de beschikbare informatie behandeld.

We volharden dat verzoekster een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerminst een reëel risico loopt op ernstige schade.

Het middel is gegrond."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende documenten:

"3. Danish Refugee Council, South and Central Somalia - Security Situation, al-Shabaab Presence, and Target Groups, Copenhagen, March 2017, p14, https://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/57D4CD96-E97D-4003-A42AC119BE069792/0/South_and_Central_Somalia_Report_March_2017.pdf

4. UK Home Office, Country Information and Guidance, " ", Version 3.0 2 August 2016, p21

5. Medisch attest van infibulatie type 3

6. Malta today, The cost of a cigarette in Somalia, 18/6/2015, https://www.maltatoday.com.mt/news/national/54217/the_cost_of_a_cigarette_in_somalia

7. Council on Foreign Relations, Al Shabab, 09/01/2018, <https://www.cfr.org/background/al-shabab>

8. Medisch attest van desinfibulatie van verzoekster

9. Certificate of Identity confirmation of the Mgadishu municipality en geboorte certificaat".

Het medisch attest van VGV type 3 van arts M. Caillet 3 oktober 2017 bevond zich al in het administratief dossier (Documenten, stuk 12, nr. 1).

2.1.3. In een aanvullende nota van 27 augustus 2020 voegt verzoekster volgende stukken:

- een medisch attest van 3 oktober 2019 met de uitslag van een radiologisch onderzoek naar peesletsels (stuk 1);
- een identiteitscertificaat van 5 oktober 2019 (stuk 2);
- een geboortecertificaat van 5 oktober 2019 (stuk 3);
- resultaten van een schildklieronderzoek van 23 september 2019 en 9 januari 2020 (stukken 4-5);
- een attest van klinisch psycholoog S. Middelbos van 25 maart 2020 (stuk 6).

De stukken 2 en 3 werden al bijgebracht in het verzoekschrift (stuk 9).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht, laat op zich niet toe om vast te stellen dat zij nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, stelt de Raad vast dat verzoekster thans documenten voorlegt ter staving van haar herkomst. Het gaat om een identiteitscertificaat van 5 oktober 2019 en een geboortecertificaat van 5 oktober 2019. Nog daargelaten dat deze documenten kopieën zijn, bevatten zij informatie die nooit door verzoekster werd meegedeeld. Zo wordt in beide certificaten een adres opgegeven in Mogadishu voor verzoekster, namelijk het district Hodan. Verzoekster heeft echter altijd volgehouden dat zij haar hele leven in het district Aden Yabal, Middle Shabelle heeft gewoond en slechts in Mogadishu heeft verbleven om haar vlucht voor te bereiden, maar dat betrof bovendien niet het district Hodan (DVZ-verklaring, p. 4; Notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 9). Daarnaast vermeldt het identiteitscertificaat nog een nummer van haar identiteitskaart, terwijl verzoekster van bij aanvang van de procedure heeft verklaard dat zij nooit een paspoort, identiteitsbewijs of geboortebewijs heeft gekregen (DVZ-verklaring, p. 9). Het stuk bevat ook een vingerafdruk van verzoekster en foto van verzoekster. Hiervan bevestigt de burgemeester van Mogadishu dat deze aan verzoekster zouden toebehoren, terwijl een verificatie van deze overeenkomst moeilijk te verenigen is met het feit dat verzoekster zich sinds juli 2017 in België bevindt. Dergelijke handelswijze en dergelijke tegenstrijdigheden kan niet worden aanvaard ter staving van verzoeksters herkomst uit Aden Yabal en doen elke geloofwaardigheid van verzoekster teniet.

Waar de bestreden beslissing terecht opmerkt dat het niet geloofwaardig is dat verzoekster nooit naar school ging en haar grootvader, een arme man die van de landbouw leefde, haar samen met haar andere broers en zussen leerde lezen en schrijven met behulp van Somalische boeken, komt verzoekster niet verder dan dat dit een subjectieve appreciatie betreft. Uit het geheel van vaststellingen in de bestreden beslissing blijkt dat er voldoende aanknopingspunten zijn om het relaas van verzoekster op dit punt ongeloofwaardig te achten. Verzoekster geeft ook geen aannemelijke verklaring voor het uitzonderlijk karakter van haar relaas, zoals terecht wordt uiteengezet in de bestreden beslissing.

Verzoeksters geografische kennis heeft een duidelijk ingestudeerd karakter die niet valt te rijmen met de overige verklaringen over het verwerven van deze encyclopedische kennis. De toelichting dat haar grootvader en vader kamelen hadden en leefden als nomaden, volstaat geenszins om de argumenten in de bestreden beslissing op dit punt in een ander daglicht te stellen.

In het verzoekschrift wordt niet ingegaan op de frappante verklaringen over haar moeder tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Verzoekster zei dat zij met haar zus en haar grootouders naar de velden was gegaan tijdens een erge droogte in 2010. Toen ze terugkwamen waren haar moeder en haar broers verdwenen. Zij weet niet waarheen haar moeder en broers gingen of waarom zij zijn weggegaan. En bij het zoeken vonden ze beenderen, maar verzoekster stelde niet te weten of ze van hen waren of niet. Verzoekster die verklaarde dat zij en haar familie in een klein dorp woonde en dit dorp nooit verliet, legt aldus verklaringen af waarvan de bestreden beslissing terecht opmerkt dat deze geen steek houden. De bestreden beslissing merkt daarbij terecht op dat de verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niet consistent zijn met de DVZ-verklaring. De kritiek van verzoekster dat zij deze beoordeling streng vindt, doet geen afbreuk aan het feit dat deze beoordeling correct is.

De grieven die verzoekster ontwikkelt ten opzichte van de motivering dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt een winkel te hebben uitgebaat waar zij in het geheim sigaretten verkocht, blijven beperkt tot het louter herhalen en volharden in haar verklaringen op dit punt. Dergelijk verweer is niet dienstig om de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing onderuit te halen.

De Raad stelt, in navolging van de bestreden beslissing, vast dat verzoekster bijzonder weinig informatie heeft over lokale persoonlijkheden waarvan verzoekster zelf heeft aangegeven dat zij bijna tien jaar voor haar vertrek aan de macht waren. Haar kennis die beperkt blijft tot drie namen, zonder dat verzoekster hierover verdere informatie kan geven die in overeenstemming is met de beschikbare landeninformatie, leidt tot de conclusie dat zij een slecht ingestudeerde kennis heeft op dit punt.

Verzoekster volhardt in haar kennis die zij heeft over lokale veiligheidsincidenten en clanconflicten, maar dergelijk verweer doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing dat zij ook hier bijna niets over kan vertellen, terwijl verzoekster wel aangaf dat deze lokale veiligheidsincidenten en clanconflicten vaak voorkwamen.

Het loutere feit dat verzoekster nog verklaringen heeft afgelegd die niet in aanmerking werden genomen in de bestreden beslissing, ondermijnt het besluit niet dat verzoekster gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk maakt dat zij daadwerkelijk afkomstig is uit Aden Yabal in de provincie Middle Shabelle.

Verzoekster betoogt, inzake haar desinfibulatie, ten onrechte dat haar niet de kans werd gegeven om de psychologische gevolgen van de VGV te bespreken tijdens het tweede persoonlijk onderhoud. De Raad stelt vast dat verzoekster emotioneel werd op het moment dat haar werd gevraagd wat zij vreest bij een terugkeer (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 4). Op het einde van het interview blijkt overigens opnieuw dat verzoekster wenst dat men haar niet meer zou zeggen dat zij moet terugkeren naar haar land (*Ibid.*, p. 6). Uit niets blijkt dat verzoekster niet werd bevrraagd over bepaalde elementen, zoals de psychologische gevolgen van de VGV of dat deze niet konden worden aangevoerd door verzoekster. Verzoekster werd immers nog gevraagd wat de medische documenten zijn die zij had meegenomen, of zij nog andere zaken wil vertellen die zij nog niet heeft verteld of vermeld en dan werd verzoekster nogmaals gevraagd of zij nog andere zaken wil toevoegen (*Ibid.*, p. 5-6). Het feit dat dit een zeer moeilijk onderwerp is, ontslaat verzoekster niet om zo spoedig mogelijk, in vertrouwen dat zij de bescherming zal krijgen waarom zij verzoekt, alle nodige elementen aanbrengt. In het verzoekschrift wordt thans een medisch attest gevoegd dat verzoekster gedesinfibuleerd is. Dit gegeven doet nog steeds geen afbreuk aan de redenering dat verzoekster geen zicht biedt op de plaats waarnaar zij zou terugkeren, noch op haar familiale situatie. Noch heeft verzoekster samenhangende en consistente verklaringen afgelegd over haar vrees bij terugkeer in dit verband. Het louter volharden in haar verklaringen en eerder verweer op dit punt, is niet dienstig om de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen. De Raad herhaalt dat het feit dat dit een zeer moeilijk onderwerp is, verzoekster niet ontslaat van haar plicht om zo spoedig mogelijk, in vertrouwen dat zij de bescherming zal krijgen waarom zij verzoekt, alle nodige elementen aanbrengt. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij zich in een situatie zou bevinden dat zij een gegronde vrees heeft voor een herhaling van enige vorm van VGV. Dit standpunt blijkt overigens ook steun te vinden in de COI Focus "*Somalië. Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal Somalië*" van Cedoca van 13 juni 2016 (Landeninformatie, stuk 13, nr. 8).

De door verzoekster aan het verzoekschrift toegevoegde en geciteerde landeninformatie kan evenmin dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoekster in gebreke blijft haar persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Bovendien wordt elk verzoek individueel op de eigen merites beoordeeld.

De stukken 4 tot 6 van de aanvullende nota tonen aan dat verzoekster in België een medische verzorging en begeleiding krijgt. Verzoekster maakt niet duidelijk hoe deze elementen, die in principe als gezondheidsproblemen niet dienstig kunnen zijn omwille van het ontbreken van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, relevant zijn voor de beoordeling van verzoeksters nood aan internationale bescherming. In zoverre verzoekster verwijst naar de inhoud van het psychologisch attest, merkt de Raad op dat dit is gebaseerd op verzoeksters verklaringen die, zoals uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt, niet geloofwaardig zijn op diverse relevante punten.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet, noch dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet van toepassing is.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Aden Yabal in de provincie Middle Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de procedure en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig oktober tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP